Opłatę pocztową uiszczono ryczałtem.

ŻYCIE GOSPODARCZE

Dwutygodnik poświęcony sprawom gospodarczym Polski Zachodniej

Organ Związku Fabrykantów Tow. zap. w Poznaniu.

Redakcja i Administracja: Rzeczypospolitej 1, II — telefon 25-95.

Redaktor przyjmuje w dni powszednie od godz. 11 — 1; Administracja od 9 — 3.

Poznań, dnia 15 października 1935

Prenumerata wynosi: w kraju z przesyłką rocznie 20.— zł, półrocznie 10.— zł, kwartalnie 6.50 zł.
Numer pojedyńczy 1.— zł.

NR. 20 Wydawca: **Związek Fabrykantów Tow. zap. w Poznaniu** **ROK 14**

Nadzór policyjno-budowlany nad wykonanemi robotami budowlanemi.

Pan Minister Spraw Wewnętrznych podpisał rozporządzenie o nadzorze policyjno - budowlanym nad wykonywanemi robotami budowlanemi. Rozporządzenie to, datowane 14 września br. ukaże się w jednym z najbliższych numerów Dziennika Urzędowego i wejdzie w życie w trzy miesiące od daty ogłoszenia. Wśród postanowień rozporządzenia zwraca uwagę przymus prowadzenia dziennika budowy przez technicznego kierownika budowy, o ile roboty mają być prowadzone pod nadzorem kierownika technicznego (w myśl art. 358 i 359 rozp. Prez. R. P. z dn. 3 grudnia 1930 r. o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli). Dziennik budowy ma być prowadzony w księdze sznurowej, zatwierdzonej przez władze i ma się stale znajdować w miejscu wykonywania robót budowlanych wraz z zatwierdzonym planem budowy. W dzienniku budowy poza oznaczeniem władzy, która zatwierdziła projekt budowy, nazwiska właściciela i technicznego kierownika wraz z jego adresem, będą się znajdowały nazwiska i adresy przedsiębiorcy budowlanego i osób, samodzielnie wykonywujących poszczególne roboty, jak np. murarskie, ciesielskie, instalacyjne itp. oraz oznaczenie dni i godzin, kiedy każda z tych osób ma się znajdować na budowie. Pozatem w dzienniku budowy mają być spisane szczegółowe dane dotyczące przebiegu budowy, a więc data wyznaczenia poziomu jezdni i linji zabudowania, protokólarne stwierdzenie jakości gruntu pod fundamentami i głębokości położenia fundamentów przy nadbudowach, protokół oględzin gruntu, ścian, stropów itd., następnie zarządzenia technicznego kierownika budowy, daty rozpoczęcia i wykończenia poszczególnych robót, mających istotne znaczenie dla trwałości budynku oraz stwierdzenie prawidłowości wykonania kanałów dymowych i wentylacyjnych, dalej dziennik budowy ma zawierać daty założenia i usunięcia urządzeń pomocniczych przy budowie, dane dotyczące okresowego i doraźnego ich badania, ścisłe oznaczenie przerw w wykonywaniu robót, najniższe temperatury powietrza w ciągu każdego dnia i nocy przy wykonywaniu robót w chłodnych porach roku, oznaczanie każdorazowej bytności na budowie technicznego kierownika i organów władz wraz z ich uwagami i poleceniami oraz dane, dotyczące wszelkich okoliczności, mogących mieć wpływ na bezpieczeństwo życia lub zdrowia pracowników i trwałość wznoszonej budowli. Przedsiębiorca i wszystkie osoby, zatrudnione przy budowie, mogą zapisać do dziennika budowy swoje uwagi i żądania w sprawach związanych z bezpieczeństwem wykonywanych robót. Pozatem rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych określa ściśle terminy zawiadamiania władz o przystąpieniu do wykonywania robót, zasypywania i zakrywania niewidocznych konstrukcyj, zmian w osobie technicznego kierownika, przerwach i ukończeniu budowy oraz zawiera postanowienia o robotach wykonywanych bez pozwolenia. Rozporządzenie nie obowiązuje jedynie przy wykonywaniu parterowych budynków mieszkalnych i gospodarskich w gminach wiejskich, na które nie zostały rozciągnięte przepisy dla gmin miejskich.

W sprawie doliczania do dochodu amortyzacji maszyn i urządzeń technicznych.

Liczne przedsiębiorstwa przemysłowe posiadające maszyny i urządzenia fabryczne w księgach swych dokonywują odpisów z tytułu zużycia maszyn tak długo, póki objekty te istnieją i są nadal używane. Władze skarbowe przy rewizji ksiąg handlowych tych przedsiębiorstw nie zawsze uznają takie odpisy. Przeważnie uwzględniają odpisy na amortyzację tylko w tych wypadkach, o ile, licząc od daty rozpoczęcia odpisów nie upłynął okres używalności tych objektów. W przeciwnym razie dokonane odpisy doliczają do dochodu podlegającego podatkowi dochodowemu.

Stanowisko takie władz podatkowych niezrozumiałe dla wielu płatników jest powodem składania odwołań, podań w tej materji do wyższych instancyj skarbowych. Ostatnio Izba Skarbowa Grodzka w Warszawie wydała okólnik w sprawie amortyzacji maszyn, narzędzi i urządzeń fabrycznych wyświetlający kwestję uwzględniania odpisów na zużycia od takich objektów

przy rewizji ksiąg handlowych przedsiębiorstw przemysłowych.

W okólniku tym Izba Skarbowa przypomina, iż Najwyższy Trybunał Administracyjny wyrokiem z dn. 25. XI. 1933 r. L. Rej. 2346/33 ustalił, że nie należy uwzględniać odpisów na zużycie od takich objektów, których okres używalności już upłynął, uzasadniając, że zmniejszenie się wartości objektów w okresie operacyjnym wyraża iloraz wynikający z zestawienia cyfr wartości nabycia i okresu używalności, a nie jest istotna okoliczność, że zamortyzowany objekt jeszcze istnieje i jest nadal używany, lub, że odpisy w poprzednich latach z tych czy innych powodów nie były przez płatnika dokonywane wcale lub w pełnej wysokości.

Wobec powyższego Izba Skarbowa poleca, by przy rewizji ksiąg handlowych przedsiębiorstw przemysłowych, posiadających maszyny i urządzenia fabryczne, buchalterzy — rewidenci szczegółowo badali tabele amortyzacyjne, bądź ustalali datę rozpoczęcia odpisów z tytułu zużycia. W przypadkach upływu okresu używalności, odpisane na amortyzację tych przedmiotów kwoty, należy doliczać do ogólnego dochodu.

Położenie gospodarcze Polski w sierpniu br.

Bank Gospodarstwa Krajowego charakteryzuje sytuację Polski w sierpniu br. w sposób ostrożnie optymistyczny.

W niektórych działach wytwórczości (włókiennictwo i gałęzie przemysłu związane z ruchem budowlano - inwestycyjnym) dało się zauważyć ożywienie.

Nastąpił wzrost operacyj kredytowych i odpływ wkładów dla celów produkcyjnych. Wypłacalność odbiorców w przemyśle i handlu doznała poprawy.

Obroty handlowe wewnętrzne i z zagranicą bez zmian. Cyfra bezrobotnych zarejestrowanych spadła o 30 tys. osób.

Skarbowość.

W sprawie zmiany taryfy świadectw przemysłowych.

Na terenie Izby Przem.-Handlowej warszawskiej, będzie przedmiotem dyskusji projekt zmiany taryfy świadectw przemysłowych, opracowany przez Izbę Przemysłowo - Handlową w Sosnowcu.

Tempo prac ma być takie, by na podstawie opinji Związku Izb Przemysłowo - Handlowych Ministerstwo Skarbu mogło wypracować i wnieść do Sejmu odnośny projekt w ten sposób, by projekt ten mógł być uchwalony w ciągu zimowej sesji sejmowej, a więc do marca 1936 r. oraz by nowa ustawa mogła wejść w życie z dn. 1 stycznia 1937 roku.

Na posiedzeniu Komisji Skarbowej w Izbie warszawskiej będzie ponownie poruszona idea wprowadzenia dopłat sezonowych do świadectw przemysłowych — dopłat dostosowanych do zatrudniania większej liczby robotników w pewnych wyjątkowych okresach.

Wprowadzenie takiego systemu pozwoliłoby oczywiście szeregowi przedsiębiorstw wykupywać świadectwa niższej kategorji, niż te, które przy zmiennym stanie zatrudnienia robotników w ciągu roku obecnie wykupywać muszą. Jak już jednak wynika ze wstępnych konferencyj na temat tej inowacji, odbytych przez nas, nastręczają się tutaj dość poważne trudności skarbowo - techniczne, jakkolwiek sama idea jest uznana za słuszną. Szłoby mianowicie o ustalenie, jaką liczbę robotników należałoby przy takim systemie uważać za normalną tj. za tą, od której miałoby być uzależnione oznaczenie podstawowej kategorji świadectwa przemysłowego. Ewentl. może można by pójść po linji przeciętnej liczby robotników, zatrudnionych w miesiącach, w których niema szczególnego napięcia sezonowego.

Przy tej sposobności będzie m. in. poruszona jeszcze inna sprawa mianowicie ta, że przedsiębiorstwa, które zatrudniają większą liczbę robotników w ten sposób, że część ich pracuje w pewne dnie w tygodniu, a część w inne, nie powinny opłacać podatku przemysłowego według pewnej liczby zatrudnionych robotników, ale według liczby robotników zatrudnionych w każdym dniu, pomnożony przez ilość dni. Jest to również sprawa praktycznie bardzo trudna do rozwiązania.

Naogół z całego szeregu powodów idea oparcia świadectw przemysłowych dla przemysłu na obrocie upadła. Tak samo narazie małe są szanse na realizację koncepcji wprowadzenia zamiast świadectw przemysłowych podatku przychodowego repartycyjnego — na wzór takiego podatku dawniej w Rosji stosowanego, a także podatku zarobkowego w b. Austrji. Niemniej jednak należałoby się zastanowić, czy nie byłoby dobrze przystąpić do szczegółowego opracowania takiej koncepcji dla dalszej przyszłości.

Przy ustalaniu kategorji świadectw przemysłowych dla poszczególnych przedsiębiorstw należy przejść z obecnego kryterjum liczby robotników na system oparty na robotniko - godzinach, a o ileby to było technicznie trudno, na system, oparty na robotniko - dniach, przyczem pierwszy system byłby sprawiedliwszy, a to na robotniko - godzinach wzgl. robotniko - dniach według faktycznego przecięcia z poprzedniego roku.

W sprawie podatku komunalnego od reklam i szyldów.

Przedsiębiorstwa przemysłowe chętnie używały wszelkiego rodzaju reklamy dla propagowania swoich wyrobów. Jednakże coraz bardziej fantastyczne wymiary i nakazy płatnicze, otrzymywane niejednokrotnie przez firmy reklamujące się z wielu miejscowości Polski, zmusiły te firmy do ograniczenia się w większości wypadków niemal wyłącznie do reklamy lokalnej, a względnie także reklamy w czasopismach. Taki obrót sprawy pociąga za sobą następujące konsekwencje. Z jednej strony obroty przedsiębiorstw wskutek zaprzestania reklamy bądź to uległy zmniejszeniu, bądź też zostały pozbawione możności dalszego powiększania się, z drugiej zaś przemysł, wytwarzający wszelkiego rodzaju typy reklam, a zwłaszcza blaszane, tekturowe itp. oraz szyldy, zwłaszcza droższe, w coraz większym stopniu traci podstawy swej egzystencji. Nie można tu pominąć tego momentu, że kurczenie się obrotów zarówno w przedsiębiorstwach reklamujących się, jako też wyrabiających rozmaite reklamy, pozbawia Skarb Państwa odpowied-

Dnia 6 października rostał się z tym światem śp.

Józef Konieczny

długoletni członek naszego Związku.
Niechaj spoczywa w spokoju!

Zarząd i Rada Związku Fabrykantów
Tow. zap.
w Poznaniu

niej części dochodów. Pozatem odbija się to także ujemnie na stanie ogólnego zatrudnienia w przemyśle.

Przedsiębiorstwa zrzeszone w naszym Związku wypowiedziały się **za całkowitem zniesieniem, a conajmniej za poważnem ograniczeniem pobierania przez gminy zarówno miejskie jak i wiejskie — podatku od reklam.**

W ostatecznym wypadku podatek ten mógłby być pobierany, oczywiście w sumach poważnie zredukowanych — w postaci nalepek w rodzaju znaczków stemplowych, przyczem dla odnośnych rodzajów i rozmiarów reklam winny być ustanowione osobne opłaty.

Nadmieniamy, że taki system znaczkowy dla poboru opłat od reklam istnieje już w niektórych krajach np. we Włoszech.

Wogóle jednak opinja sfer gospodarczych coraz bardziej klaruje się w tym kierunku, że będzie należało wystąpić stanowczo o zupełne zniesienie podatku od reklam i szyldów, jako obciążającego i utrudniającego obrót, co jest sprzeczne z ogólno - państwowem hasłem podnoszenia obrotów, a temsamem podnoszenia produkcji.

Kontakt podatników z naczelnikami Urzędów Skarbowych.

Celem utrzymania bliższego kontaktu między odpowiedzialnymi kierownikami władz skarbowych i ludnością, również z miejscowości, bardziej odległych od siedziby urzędu — Ministerstwo Skarbu okólnikiem z dnia 17. IX. 1935 r. L. D. V. 28504/1/35 zobowiązało naczelników urzędów skarbowych (poza osobistem przyjmowaniem interesantów w urzędzie skarbowym w ciągu przynajmniej 3 godzin we wszystkie dni pełnienia służby w siedzibie urzędu) do wyjazdów do ważniejszych ośrodków, położonych w okręgu urzędu, w celu przyjmowania tam interesantów. Przyjazdy takie w odstępach 2-tygodniowych lub miesięcznych, a ewtl. nawet i kwartalnych, w zależności od ważności ośrodka i frekwencji interesantów, mające miejsce w dniach zgóry oznaczonych i podanych do wiadomości publicznej w sposób, praktykowany w tej miejscowości, ze wskazaniem również lokalu przyjęć umożliwią osobiste wyłuszczenie prośby nawet najuboższym płatnikom. Naczelnik urzędu będzie miał przytem możność zbadania odrazu na miejscu słuszności twierdzeń petentów i ich stanu majątkowego, co ułatwi mu wydanie właściwej decyzji.

Jednocześnie Ministerstwo Skarbu zaznaczyło, że przyjmowanie interesantów powinno się odbywać w lokalach urzędowych miejscowych zarządów gminnych lub też urzędów państwowych, z któremi w tej sprawie należy się uprzednio porozumieć.

Dla zacieśnienia stosunków między ludnością i władzami skarbowemi przyczyni się też branie udziału przez naczelników urzędów w zjazdach i zebraniach organizacyj gospodarczych (kupieckich, rzemieślniczych, rolniczych itp.), na których zazwyczaj są poruszane — w ostatnich zwłaszcza latach — sprawy podatkowe i to niejednokrotnie w sposób mało objektywny. Obecność naczelników urzędów skarbowych na zjazdach pozwoli na bezpośrednie wyjaśnienie wielu spraw i wykazanie niesłuszności szeregu zarzutów. Z tych względów Min. Skarbu poleciło, aby naczelnicy urzędów skarbowych w wypadku otrzymania zaproszenia zawsze brali udział osobiście w zjazdach i zebraniach organizacyj gospodarczych, w wypadku zaś niemożności osobistego przybycia na zjazd lub zebranie, aby delegowali swych zastępców.

Kalendarzyk podatkowy na październik 1935 r.

W październiku rb. płatne są następujące podatki:

1) do 15 października — zaliczka miesięczna na podatek przemysłowy od obrotu za 1935 r. w wysokości podatku, przypadającego od obrotu, osiągniętego we wrześniu rb. przez przedsiębiorstwa handlowe I i II kat. oraz przemysłowe I—V kat., prowadzące prawidłowe księgi handlowe, oraz przez przedsiębiorstwa sprawozdawcze;

2) do 15 października — zaliczka kwartalna (za III kwart.) na podatek przemysłowy od obrotu za rok 1935 przez pozostałe przedsiębiorstwa, niewymienione w punkcie 1 i nieopłacające zryczałtowanego podatku przemysłowego od obrotu;

3) do 15 października — III rata zryczałtowanego podatku przemysłowego od obrotu za 1935 r. przez przedsiębiorstwa, którym na ten podatek doręczono nakazy płatnicze;

4) do 31 października — III rata podatków: od nieruchomości, od lokali i od placów budowlanych za 1935 r.;

5) do 15 października — zaliczka miesięczna na poczet nadzwyczajnego podatku od niektórych zajęć zawodowych, przypadającego od dochodu, osiągniętego przez notarjuszy (rejentów) i pisarzy hipotecznych we wrześniu.

Ponadto płatne są w październiku zaległości, odroczone lub rozłożone na raty z terminem płatności w tym miesiącu, oraz podatki, na które płatnicy otrzymają nakazy płatnicze z terminem płatności również w tym miesiącu, a w szczególności państwowy podatek dochodowy, który jest płatny w 14 dni po doręczeniu nakazu płatniczego.

Pobór nadzwyczajnej daniny majątkowej w I grupie kontyngentowej na rok 1935.

W myśl § 2 lit. a) rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 18 stycznia 1935 r. w sprawie obliczenia i poboru nadzwyczajnej daniny majątkowej w 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 4, poz. 25) — różnica między ostateczną kwotą daniny majątkowej w I grupie kontyngentowej (rolnictwo) na rok 1935, a uiszczoną przedtem zaliczką, **płatna jest w terminie do dnia 30 listopada 1935 roku włącznie.**

Urzędy natychmiast przystąpią do obliczenia nadzwyczajnej daniny majątkowej w I grupie kontyngentowej oraz wypełnienia kolumny 6 „Rejestru".

Ostateczne stawki nadzwyczajnej daniny majątkowej, jak pod 1) (22%) i 2) (44%) należy uwidocznić w nagłówku kolumny 6 „Rejestru".

Po obliczeniu kwoty daniny dla każdego płatnika i uwidocznieniu jej w kolumnie 6 obu „Rejestrów" należy natychmiast przystąpić do wypełnienia dla każdego płatnika „Nakazu zapłaty za nadzwyczajną daninę majątkową w I grupie kontyngentowej". Druki „Nakazów zapłaty" będą rozesłane z odpowiednim zapasem bezpośrednio urzędom skarbowym, według zestawień przedłożonych Ministerstwu Skarbu przez Izby Skarbowe.

„Nakazy zapłaty" należy rozesłać płatnikom w takim czasie, aby bezwzględnie do dnia 15 listopada 1935 r. zostały doręczone — za potwierdzeniem odbioru.

Na podstawie zwróconych potwierdzeń odbioru należy w kolumnie 7 „Rejestru" odnotować datę doręczenia „Nakazów zapłaty" każdemu płatnikowi.

W końcu podkreśla się, że bezwzględnie nie należy dopuszczać do powstania zaległości w nadzwyczajnej daninie majątkowej, a zatem po upływie terminu płatności, należy natychmiast wdrożyć energiczną egzekucję celem ściągnięcia nieuiszczonych kwot daniny.

Wierzytelności hipoteczne.

Ogłoszony został dekret Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 września 1935 r. w sprawie zmiany ustawy z dnia 29 marca 1933 r. o ulgach w zakresie oprocentowania i terminów spłaty wierzytelności hipotecznych.

Ustawa została utrzymana w brzmieniu nadanem jej rozp. Prez. R. P. z dnia 24 października 1934 r., działanie jej natomiast przedłużono do 1 stycznia 1938 r.

Przedłużenie poboru 10% dodatku do podatku przemysłowego.

Ogłoszone zostało w Dzienniku Ustaw Nr. 71 rozporządzenie Rady Ministrów, przedłużające pobór 10 proc. dodatku przy płatnościach należności z tytułu państwowego podatku przemysłowego od obrotu, przypadającego od obrotów osiągniętych w okresie od 1-go października rb. do 30-go września 1936 r.

Rozporządzenie to weszło w życie z dniem 1-go października rb. i obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej.

Amortyzowanie kosztów założenia przedsiębiorstwa.

W myśl przepisów kodeksu handlowego koszty organizacji i założenia przedsiębiorstwa mogą pomieszczać w aktywach i umarzać tylko spółki akcyjne (art. 422), natomiast analogiczne prawo nie przysługuje spółkom ograniczoną odpowiedzialnością (art. 247 pkt. 2).

O ile idzie o przepisy ustawy o podatku dochodowym wyjaśnia się, iż bez względu na okoliczność, czy w grę wchodzi spółka akcyjna, spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, czy też płatnik fizyczny — amortyzowanie kosztów zorganizowania i założenia przedsiębiorstwa jest niedopuszczalne, gdyż w myśl art. 6 ustawy o podatku dochodowym i § 13 rozporządzenia wykonawczego przedmiotem amortyzacji mogą być tylko budynki, maszyny i wszelkiego rodzaju martwy inwentarz jakoteż nabyte odpłatnie przywileje i prawa terminowe. Kosztów organizacyjnych nie można również potrącać z dochodu podatkowego, gdyż są one wydatkiem na utworzenie źródła dochodu, a nie mają charakteru eksploatacyjnego (wyrok NTA. z 4. V. 1933 r. L. rej. 4878/30).

Sprawa wyłączenia z podstaw opodatkowania bonifikat.

Izba Przemysłowo - Handlowa w Łodzi zamierza wdrożyć na terenie Ministerstwa Skarbu ponowne kroki o uchylenie, a conajmniej odpowiednie zmodyfikowanie § 33 rozporządzenia wykonawczego do ustawy o podatku przemysłowym w brzmieniu z 14. IX. 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 76 poz. 716), które prawo wyłączenia z podstaw opodatkowania bonifikat (art. 5 ustęp ostatni ustawy o podatku przemysłowym) ścieśnia tylko do wypadków, gdy obniżki cen sprzedażnych udzielono w tym samym okresie podatkowym, w którym dokonano odnośnych tranzakcyj sprzedaży. Tem samem chociaż w myśl zasad art. 5 za obrót uważać należy sumę przychodu brutto. Wskutek niepotrącalności bonifikat, które udzielone zostały po upływie danego rocznego okresu podatkowego — przedmiotem opodatkowania stają się również sumy, bynajmniej nienależne płatnikom, a przez to niedające się podciągnąć pod pojęcie ekwiwalentu za dokonany obrót.

Poruszona sprawa była już przedmiotem wystąpień interwencyjnych samorządu gospodarczego, podjętych po ogłoszeniu rozporządzenia wykonawczego. Wobec zgłoszonych przedstawień Ministerstwo zajęło jednak wówczas stanowisko negatywne uważając, iż podatek przemysłowy wymierzany jest za roczne okresy, wobec czego zgodnie z tą zasadą również i bonifikaty mogą być o tyle tylko wyłączane, o ile udzielone zostały w ramach tego samego okresu podatkowego, w którym zawarto odnośne tranzakcje.

Handel zagraniczny.

W sprawie stosowania pozwoleń przywozu do 5 odpraw celnych.

Izba Przemysłowo - Handlowa w Poznaniu przypomina zarządzenie Ministerstwa Skarbu, w myśl którego od dnia 1-go października br. za jednem pozwoleniem przywozu będzie można dokonać najwyżej 5 odpraw celnych.

W wypadku przeto, jeżeli importer, sprowadzając daną partję towaru, pragnie dokonać więcej niż 5 odpraw celnych, winien złożyć odpowiednio większą ilość

podań o pozwolenie przywozu, ponieważ na każde podanie będzie wydawane tylko jedno pozwolenie przywozu.

Podając powyższe do wiadomości, Izba prosi o stosowanie się do zarządzenia Ministerstwa Skarbu.

Pakieciki.

Istnieje projekt wdrożenia starań o wprowadzenie pakiecików w obrocie z zagranicą.

Pakieciki są to małe przesyłki pocztowe, zawierające towary — przesyła się je bez adresu pomocniczego.

W Polsce w obrocie z zagranicą pakieciki nie są dopuszczalne.

Wobec powyższego uprasza się P. T. Członków o rychłe wydanie opinji, czy byłoby pożądane zaprowadzenie pakiecików w obrocie Polski z zagranicą oraz o zakomunikowanie, jakie towary, w jakiej ilości oraz skąd i dokąt mogłyby być przesłane w postaci pakiecików.

Przepisy importowe państw obcych.

W najbliższym czasie ukaże się staraniem Państwowego Instytutu Eksportowego broszurka, podająca — w formie tabelarycznej, jaknajbardziej skróconej i tylko orjentacyjnej — stan przepisów o reglamentacji dewiz i towarów, o przepisach dotyczących płatności, znakowania pochodzenia i o dokumentach przy imporcie, w 69 krajach świata. Broszurka ta p. t. „Przepisy importowe państw obcych“, mieć będzie około 30 stron druku. Egzemplarz tej broszurki nabyty za naszem pośrednictwem, kosztuje 14 groszy plus koszta przesyłki. Prosimy uprzejmie podać nam ilość egzemplarzy, na jaką P. T. Członkowie reflektują.

Wystawy.

Wystawa Drogowa zamknięta.

W poniedziałek, dnia 30 września rb. jako w ostatnim dniu trwania Wystawy Drogowej, panował na niej od rana ożywiony ruch. W dniu tym zwiedziło Wystawę około 3500 dzieci, przybyłych z wycieczkami szkolnemi oraz około 2000 osób pojedyńczych lub małemi grupkami.

Z wybitniejszych osobistości w dniu zamknięcia zwiedzili wystawę: Minister Rolnictwa Juljusz Poniatowski z małżonką, Wice-Minister Przemysłu i Handlu Franciszek Doleżal, poseł austrjacki w Warszawie p. Höflinger, Wice-Dyrektor Ekon. Biura przy Radzie Ministrów p. Martin oraz grupa około 20 wyższych urzędników Niemieckiej Generalnej Dyrekcji Kolejowej w Berlinie, przybyłych z rewizytą tegoż dnia do Warszawy. Inżynierów niemieckich z Generalnym Dyrektorem Kolei w Berlinie p. Müllerem oprowadzał po Wystawie osobiście Generalny Komisarz Wystawy Drogowej p. Stefan Tyszkiewicz.

Różne.

Wykłady naukowej organizacji w Poznaniu.

Izba Przemysłowo - Handlowa w Poznaniu zawiadamia, że Instytut Naukowy Organizacji i Kierownictwa w Warszawie projektuje zorganizowanie specjalnego cyklu wykładów w Poznaniu w okresie 15—25 października 1935 r. pod ogólnym tytułem: „Metody i środki usuwania marnotrawstwa w administracji wytwórczości i handlu“. Wykłady odbywałyby się w godzinach wieczornych, obejmując nast. przedmioty:

1. Organizacja, kierownictwo, personel, wzorce i wydajność.

2. Praktyczne stosowanie podstawowych elementów organizacji (przewidywanie, koordynacja i kontrola) w administracji przedsiębiorstw.

3. Źródła marnotrawstwa w biurze oraz warunki, metody i środki wydajnej pracy biurowej.

4. Rola rachunkowości kosztów własnych w usuwaniu marnotrawstwa.

5: Sprawozdawczość buchalteryjna i statystyczna jako środki usprawniania administracji.

6. Źródła marnotrawstwa w gospodarce materjałowej i środki racjonalizacji magazynów.

7. Duży obrót, małe koszty. Metody i środki osiągania istotnej wydajności sprzedaży.

8. Właściwy człowiek na właściwem miejscu. Dobór, selekcja i doskonalenie zawodowe personelu.

Wykłady objęliby p. Wacław Milewski, Dyrektor Instytutu oraz następujący wybitni specjaliści — praktycy i doradcy organizacyjni: Prof. Józef Aseńko, inż. Aleksander Bajkowski, Władysław Baliński, mgr. Kazimierz Barliński, inż. Stanisław Guzicki, Marjan Kasiński, dr. Piotr Macewicz.

Opłata za cały cykl (16 godzin wykładów) wyniosłaby zł 40,—, za poszczególne wykłady w stosunku zł 3,— za godzinę.

W sprawie fabrykacji i sprzedaży oznak na mundury wojskowe.

Izba Przemysłowo - Handlowa w Poznaniu podaje do publicznej wiadomości, że zgodnie z zarządzeniami p. Kierownika Ministerstwa Spraw Wojskowych wszystkie oznaki na mundurach haftowane, naszywane lub nakładane, jak oznaki stopni, inicjały i numery na naramiennikach, orzełki i oznaki na kołnierzach itp., dalej sznury naramienne z nici metalowych, obszywki na czapkach oficerskich oraz temblaki metalowe — mają być oksydowane, a nie jasne.

W związku z powyższem Izba wzywa wszystkie firmy galanteryjne, by wprowadziły do handlu wyżej wspomniane artykuły tylko oksydowane. Firmy, nie stosujące się do powyższych zarządzeń, mogą narazić się na straty materjalne, gdyż komendanci garnizonów wydali już w tej sprawie odpowiednie zarządzenia.

Wywieszanie szyldów.

Zarząd miejski w Poznaniu opierając się na zarządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 16 lipca 1935 r. § 34, przypomina o konieczności bezzwłocznego usunięcia nieprawidłowo wywieszonych szyldów (prostopadłe do frontu budynku).

Wspomniane zarządzenie Ministra ogłoszone zostało w 33 nr. Poznańskiego Dziennika Wojewódzkiego z dnia 10 sierpnia br. i w nr. 34 Orędownika Zarządu st. m. Poznania z 16 września. Zarządzenie obowiązuje od 10 października 1935 r. Niezastosowanie się do rozporządzenia narazić może przedsiębiorcę na kary i koszta przymusowego usunięcia.

Wybuch wojny włosko-abisyńskiej.

Wszelkie usiłowania, podejmowane przez Ligę Narodów i przez poszczególne mocarstwa, a mające na celu załagodzenie sporu włosko - abisyńskiego, okazały się bezskuteczne.

Działania wojenne rozpoczęły Włochy 3. 10. wkroczeniem w granice Abisynji i bombardowaniem miasta Adui. Mimo stale wzrastającego napięcia akcji zbrojnej, wojna formalnie jeszcze nie została wypowiedzianą i stosunki dyplomatyczne nie uległy całkowitemu zerwaniu. Jak dotąd ważą się w sferach politycznych kwestje zastosowania w stosunku do Włoch sankcyj i ew. blokady. Niewątpliwie kwestja abisyńska będzie posiadała poważny wpływ na ukształtowanie się pewnych zagadnień gospodarczych.

Najrychlej zareagowały giełdy, wykazując spadek papierów. Równocześnie dała się zauważyć zwyżka cen zboża na niektórych rynkach.

Odbiór świadectw tymczasowych 3% Premjowej Pożyczki Inwestycyjnej.

Odbiór świadectw tymczasowych winien nastąpić w ostatecznym terminie do dnia 15. X. rb. w właściwych placówkach. Po tym terminie świadectwa wydawane nie będą, a subskrybenci otrzymają jedynie obligacje.

Wakacyjne praktyki przemysłowe.

W ubiegłym numerze „Życia Gospodarczego“ zwróciliśmy się do P. T. Członków, którzy przyjęli na czas wakacyj praktykantów naskutek akcji zainicjowanej przez Min. Przemysłu i Handlu, aby zechciały nas zawiadomić, jakie spostrzeżenia poczyniły w związku z temi praktykami.

Ponieważ dotąd otrzymaliśmy bardzo nieliczne odpowiedzi, prosimy raz jeszcze o udzielenie nam jak najobszerniejszych informacyj, abyśmy w swoim czasie zająć mogli odpowiednie stanowisko wobec czynników miarodajnych i należycie przygotować się do akcji w roku następnym.

Z Genewy.

W czasie obrad 2-giej Komisji Zgromadzenia Ligi Narodów miała miejsce ciekawa wymiana poglądów, dotyczących istoty międzynarodowych stosunków gospodarczych. Zapoczątkował ją p. Minister Handlu Francji Georges Bonnet. W przemówieniu swem zalecał ułatwienie wymiany międzynarodowej w oparciu o stałość waluty poszczególnych państw. W imieniu Francji poczynił przytem p. Bonnet przyrzeczenie daleko idących koncesyj na dobro państw o stałej walucie. Wystąpienie p. Bonnet zrobiło duże wrażenie i stało się przyczyną obszernej wypowiedzi na ten sam temat przewodniczącego komisji p. min. Zawadzkiego.

Wszystko to obraca się jeszcze w sferze czystej teorji, praktyka idzie swoim torem.

12,7 milj. zł — dodatnie saldo bilansu handlowego we wrześniu.

Bilans handlu zagranicznego Rzeczypospolitej Polskiej i W. M. Gdańska według tymczasowych obliczeń Głównego Urzędu Statystycznego przedstawiał się we wrześniu rb. następująco:

Przywóz 206.267 tonn, wartości — 63.866 tys. zł.

Wywóz 1.184.336 tonn wartości — 76.607 tys. zł.

Dodatnie saldo we wrześniu rb. wyniosło więc 12.741 tys. zł. w porównaniu z sierpniem rb. wywóz spadł o 419 tys. zł., natomiast przywóz zmniejszył się o 8.080 tys. złotych.

Zwiększył się wywóz następujących artykułów (w milj. zł.): jęczmienia o 2,4, cynku i pyłu cynkowego o 0,9, owsa o 0,8, nasion, ziarn i owoców oleistych o 0,4, szczeciny o 0,4, węgla o 0,4.

Zmniejszył się wywóz następujących artykułów (w milj. zł.): bali, desek, łat, opołów o 1,1, żyta o 1,0, nawozów o 0,8, szyn kolejowych o 0,7, tkanin wełnianych, półwełnianych — odzieżowych o 0,5.

Zmniejszył się przywóz następujących artykułów (w milj. zł.): skór futrzanych o 1,2, miedzi, blachy miedzianej i 0,8, skór surowych o 0,7, tytoniu i wyrobów tytoniowych o 0,6, żelastwa o 0,6, ryżu o 0,5, śledzi świeżych, solonych o 0,05, nawozów o 0,5, śliwek o 0,4, wełny owczej surowej niepranej o 0,4, wełny owczej pranej o 0,4.

Z ostatniej chwili.

Ukazała się w druku „Księga Pamiątkowa“ Związku Fabrykantów. W ciągu dni najbliższych wydawnictwo to zostanie rozesłane członkom.

Omówienie Księgi pozostawiamy do następnego numeru.

Redakcja i Administracja: Rzeczypospolitej 1. — Czcionkami Drukarni Wydawniczej Fr. Krajna Sp. z o. o., Poznań, ul. Strzałowa 2a
Redaktor odpowiedzialny: Dyrektor Franciszek Łyczywek.